

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Eiropas Komisija/Versalis SpA, agrāk – Polimeri Europa SpA, Eni SpA un Versalis SpA, agrāk – Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Eiropas Komisija

(Apvienotās lietas C-93/13 P un C-123/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučūka tirgus — Ražošanas uzņēmumu pēctecība — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Naudas sodi — Recidīvs — Neierobežota kompetence

(2015/C 138/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

(C-93/13 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Di Bucci, G. Conte un R. Striani)

Pārējie lietas dalībnieki: Versalis SpA, agrāk– Polimeri Europa SpA, Eni SpA (pārstāvji – M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante un V. Laroccia, advokāti)

(C-123/13 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Versalis SpA, agrāk – Polimeri Europa SpA, Eni SpA (pārstāvji – M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante un V. Laroccia, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Di Bucci, G. Conte un R. Striani)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības lietās C-93/13 P un C-123/13 P noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību lietā C-93/13 P;
- 3) Versalis SpA un Eni SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību lietā C-123/13.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.
OV C 147, 25.5.2013.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 26. aprīļa spriedums (Tribunalul Specializat Cluj (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Lieta C-143/13) ⁽¹⁾

Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi līgumos, ko slēdz starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju — 4. panta 2. punkts — Līguma noteikumu negodīguma izvērtējums — Noteikumu par līguma galveno priekšmetu vai cenas vai atlīdzības atbilstīgumu izslēgšana ar nosacījumu, ka tie ir formulēti vienkāršā un skaidri saprotamā valodā — Līguma noteikumi par aizdevēja iekasējamo “risku komisiju”, ar kuriem tam ar zināmiem nosacījumiem ir atļauts vienus pusēji grozīt procentu likmi

(2015/C 138/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Cluj

Pamatlietas puses

Prasītāji: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Atbildētāja: SC Volksbank România SA

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā jēdzieni "līguma galvenais priekšmets" un "cenas un atlīdzības, no vienas puses, atbilstīgums pakalpojumiem vai precēm, kas par to saņemtas, no otras puses", principā neaptver tādu līguma noteikumu veidus kā pamatlietā apspriestie, kas ietverti aizdevuma līgumos, kuri ir noslēgti starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju, ar kuriem, pirmkārt, aizdevējam noteiktos apstākļos ir atļauts vienus procentu likmi un, otrkārt, kuros ir paredzēta aizdevēja iekasējamā "riskā komisijas nauda". Tomēr iesniedzējtiesai šāda minēto līguma noteikumu kvalifikācija ir jāpārbauda, ņemot vērā attiecīgo līgumu veidu, vispārējo sistēmu un nosacījumus, kā arī juridisko un faktisko kontekstu, kurā tie ietilpst.

⁽¹⁾ OV C 171, 15.6.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Apvienotās lietas C-144/13, C-154/13 un C-160/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis — Atskaitījumi — Atbrīvojumi no nodokļa — Zobu protēžu piegādes

(2015/C 138/05)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāji: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Atbildētāji: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2007. gada 20. decembra Direktīvu 2007/75/EK, 168. pants ir interpretējams tādejādi, ka gadījumā, kad valsts tiesībās paredzētais atbrīvojums no nodokļa nav saderīgs ar Direktīvu 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2007/75, minētais 168. pants neļauj nodokļu maksātājam saņemt šo atbrīvojumu no nodokļa, vienlaicīgi izmantojot tiesības uz atskaitīšanu;
- 2) Direktīvas 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2007/75, 140. panta a) un b) punkts, kā arī 143. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējami tādejādi, ka tajos paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa ir piemērojams zobu protēžu iegādēm Kopienas iekšienē un galīgajai ieviešanai, kuras veikuši zobārsti vai zobu tehniķi, ja piegādes vai importa galamērķa dalībvalsts nav ieviesusi Direktīvas 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2007/75, 370. pantā paredzēto pārejas regulējumu;